

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-169/2022-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnom masom stečajnog dužnika MILLE d.o.o. u stečaju, Lastovo, Put Jurjeve b.b., OIB 06820223103, kojeg zastupa upravitelj stečajne mase Zoran Miletić iz Splita, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika ZLATKA KRIVIĆA iz Splita, Valpovačka 1, OIB 65535663740, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Zović, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-441/2019-407 od 23. prosinca 2021., u sjednici vijeća održanoj 19. siječnja 2022.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba razlučnog vjerovnika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-441/2019-407 od 23. prosinca 2021. u točki II. izreke.

II. Uvažava se žalba razlučnog vjerovnika, ukida rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-441/2019-407 od 23. prosinca 2021. u dijelu točke IV. izreke kojim je određeno da će sud prodaju oglasiti nevažećom ako kupac ne plati kupovninu u cijelosti u roku koji mu sud odredi.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-441/2019-407 od 23. prosinca 2021. ponuditelju Zlatku Kriviću iz Splita dosuđena je imovina stečajnog dužnika i to nekretnine označene kao kat. čestice zem. 1618/33, kamenjar, površine 4.686 m², kat. čestice zem. 1618/34, kamenjar, površine 5.236 m² i kat. čestice zem. 1618/36, kamenjar, površine 4.992 m², ukupno površine 14.914 m², upisane u zk.ul. 387 K.O. Gizdavac (točka I. izreke), određeno da će se nakon pravomoćnosti rješenja odrediti ročište za diobu kupovnine ostvarene prodajom imovine (točka II. izreke), naloženo stečajnom upravitelju da u roku osam dana od pravomoćnosti rješenja dostavi sudu obračun troškova unovčenja nekretnina (točka III. izreke), određeno da će sud rješenjem oglasiti prodaju nevažećom ako ponuditelj koji je stavio najpovoljniju ponudu ne plati u cijelosti kupovninu i troškove unovčenja predmeta u roku određenom odlukom suda (točka IV. izreke), kao i da će se

zaključkom o predaji nekretnine odredit upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na ime kupca i brisanje svih dosadašnjih upisa u zemljišnim knjigama na prodanim nekretninama (točka V. izreke), naložena zabilježba dosude prodanih nekretnina u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel Solin (točka VI. izreke) i određeno da žalba protiv rješenja ne zadržava provedbu rješenja (točka VII. izreke).

2. Razlučni vjerovnik, kojeg u izreci rješenja prvostupanjski sud naziva samo ponuditeljem, protiv tog rješenja pravovremeno je podnio žalbu pobijajući ga djelomično u točkama II. i IV. izreke zbog pogrešne primjene odredaba članka 247., 253. i 254. Stečajnog zakona te odredbe članka 124. Ovršnog zakona. U žalbi u bitnome navodi da njegova tražbina samo po osnovi glavnice iznosi 205.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti, što proizlazi iz upisa založnog prava u zemljišne knjige, pa je očigledno da je veća od procijenjene vrijednosti predmetnih nekretnina koju je razlučni vjerovnik svojom izjavom prihvatio stavljajući svoju tražbinu u prijeboj s protutražbinom stečajnog dužnika. S obzirom na to, kao i činjenicu da je založno pravo upisano i za osiguranje kamata i drugih sporednih tražbina, stajalište suda da bez održavanja ročišta za diobu ne može donijeti rješenje o namirenju odnosno o oslobođenju kupca od polaganja kupovnine samo je po sebi kontradiktorno i u suprotnosti je sa sadržajem točke IV. izreke kojom sud poziva razlučnog vjerovnika da plati kupovninu u iznosu od 1.270.000,00 kn da bi ga onda na ročištu za diobu kupovnine eventualno oslobodio od polaganja te iste kupovnine. Tvrdi da je pobijano rješenje suprotno stajalištu Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 9. studenog 2017. i da je prvostupanjski sud sam utvrdio da je najveća cijena koju je netko ponudio na dražbi bila 330.001,00 kn dok je razlučni vjerovnik svojom izjavom o prijeboju platio cijenu u iznosu od 1.270.000,00 kn. Žalitelj tvrdi da nema pretpostavki za ročište za diobu kupovnine jer se ne može dijeliti ono što je već plaćeno prijebojem. Predlaže da ovaj žalbeni sud pobijani dio rješenja preinači tako da u cijelosti stavi izvan snage točku II. izreke, a točku IV. u dijelu kojim je žalitelj pozvan platiti kupovninu u cijelosti u roku koji mu za to odredi sud, jer će u suprotnom sud prodaju oglasiti nevažećom.

3. Žalba je djelomično osnovana.

4. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

5. U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je kako je rješenjem o prodaji poslovni broj St-441/2019-25 od 7. veljače 2019. odlučeno o prodaji imovine stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo u stečajnom postupku na „usmenoj javnoj dražbi“, a zaključkom od 28. svibnja 2020. utvrđena je početna vrijednost i uvjeti prodaje, te dostavljen zahtjev Financijskoj agenciji za prodaju. Nakon završetka elektroničke javne dražbe, Financijska agencija je obavijestila sud o provedenoj

elektroničkoj javnoj dražbi, prikupljenim ponudama i drugim potrebnim podacima iz kojih proizlazi da je na četvrtoj elektroničkoj javnoj dražbi najveća ponuđena cijena bila 330.001,00 kn. Kako je prije završetka dražbe prvi razlučni vjerovnik Zlatko Krivić podneskom dostavljenim elektroničkim putem 2. prosinca 2021. izjavio da kupuje nekretninu i stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine od 1.270.000,00 kn, prvostupanjski je sud pozivom na odredbu članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona, zaključio da Zlatko Krivić ima pravo prijeboja svoje tražbine s protutražbinom stečajnog dužnika uz obvezu plaćanja troškova prema odredbi članka 254. Stečajnog zakona o čemu će odlučiti naknadno nakon održanog ročišta za diobu kupovnine. Potom je naveden dio sadržaja rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6939/2018 uz zaključak da se bez održavanja ročišta za diobu kupovnine ne može donijeti rješenje o namirenju odnosno oslobođenju od polaganja kupovnine. Na temelju takve činjenične osnove prvostupanjski sud je pozivom na odredbe članaka 103. stavaka 5. i 6. i 108. Ovršnog zakona, te članka 96. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj 63/19) donio pobijano rješenje.

6. Uvodno valja istaknuti da je prvostupanjski sud postupio u skladu sa stajalištem sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova ovog suda od 9. studenog 2017., jer je upravo u skladu s tim stajalištem prihvatio izjavu prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine, koju je dao prije završetka elektroničke javne dražbe, iako prvi razlučni vjerovnik nije sudjelovao u elektroničkoj javnoj dražbi kao ponuditelj. Stoga su neosnovane suprotne tvrdnje žalitelja.

7. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako je prvostupanjski sud uvidom u podatke upisane u zemljišnim knjigama za dosuđene nekretnine utvrdio da je pod poslovnim brojem Z-1129/09 zabilježeno založno pravo u korist Zlatka Krivića. Iz toga dalje proizlazi zaključak da je utvrdio ili mogao utvrditi da je riječ o založnom pravu radi osiguranja tražbine iz ugovora o zajmu u iznosu od 205.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti uz pripadajuće kamate i nuzgredice. Zbog toga je doista nerazumljiv zaključak prvostupanjskog suda o tome da prije ročišta za diobu ne može odlučiti o oslobođenju kupca od plaćanja kupovnine. Također je nejasno zašto se prvostupanjski sud poziva na dio sadržaja drugostupanjske odluke, a da pri tome uopće nije utvrdio je li riječ o istoj činjeničnoj i pravnoj situaciji.

8. Prema odredbi članka 107. Ovršnog zakona ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje (stavak 1.), ako kupovina iznosi više od njegove ovršne tražbine, ovrhovoditelj je dužan položiti razliku (stavak 2.). Dalje, prema odredbi stavka 3. toga članka, te odredbe se primjenjuju i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine (što bi odgovaralo prvom razlučnom vjerovniku u prednosnom redu u smislu članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona), s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (članak

113.). Pored toga, stavkom 4. propisano je da sud može odlučiti da kupac koji je osoba koja ima pravo na namirenje iz kupovnine ne položi dio kupovnine za koji se osnovano može pretpostaviti da će biti pokriven iznosom koji će mu pripasti prema rješenju o namirenju. Konačno, stavkom 5. toga članka određeno je da o oslobođenju kupca od polaganja kupovnine sud odlučuje, na temelju zahtjeva kupca podnesenog sudu najkasnije do završetka elektroničke javne dražbe, u rješenju o dosudi.

9. Iz podataka u spisu razvidno je da je razlučni vjerovnik u podnesku od 2. prosinca 2021. dao izjavu da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine od 1.270.000,00 kn, te da je njegova tražbina viša od te vrijednosti. Kako je ta izjava dana prije završetka elektroničke javne dražbe, prvostupanjski sud je bio dužan u rješenju o dosudi odlučiti o oslobađanju kupca od polaganja kupovnine, kako je to propisano odredbom članka 107. stavka 5. Ovršnog zakona. Umjesto toga, prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem odredio da će prodaju oglasiti nevažećom ako razlučni vjerovnik ne plati u cijelosti kupovninu.

10. Prema odredbi članka 124. stavka 1. Ovršnog zakona, nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu, sud određuje ročište za diobu kupovnine, a prema stavku 4. tog članka na ročištu se raspravlja o namirenju vjerovnika i drugih osoba koje postavljaju zahtjev za namirenje.

11. Kako točka II. izreke pobijanog rješenja sadrži samo navedenu zakonsku odredbu, žalitelj neosnovano tvrdi da je nepravilna i nezakonita samo zato što je on dao izjavu o prijeboju i što je njegova tražbina viša od procijenjene vrijednosti nekretnine. Međutim, iz toga proizlazi da žalitelj ne vidi razliku između dosude nekretnine i namirenja vjerovnika, pa makar se radilo i o razlučnom vjerovniku. Sastavni dio rješenje o dosudi je nalog kupcu da plati kupovninu u roku koji mu sud odredi ili odluka o oslobađanju kupca te obveze u cijelosti ili djelomično na način propisan odredbama članka 107. Ovršnog zakona, dok se o namirenju odlučuje u rješenju o namirenju koje prvostupanjski sud donosi nakon održanog ročišta za diobu, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu (članci 124. i 125. Ovršnog zakona). Budući da je ovdje riječ o prodaji nekretnine u stečajnom postupku sadržaj rješenja o namirenju, kao i rok za njegovo donošenje posebno je uređen odredbom članka 248. Stečajnog zakona.

12. Na temelju navedenog slijedi da žalitelj bez valjanog razloga osporava pobijano rješenje u točki II. njegove izreke. Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona, valjalo odbiti njegovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda u tome dijelu.

13. S druge strane, u dijelu točke IV. izreke pobijanog rješenja kojim je određeno da će sud prodaju oglasiti nevažećom ako kupac ne plati kupovninu u cijelosti u roku koji mu sud odredi, rješenje je nepravilno i nezakonito. Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona, pobijano rješenje u tome dijelu ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

14. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nepravilnosti na koje je ukazano ovim rješenjem tako što će odlučiti o oslobođenju kupca od plaćanja kupovnine, kao sastavnom dijelu rješenja o dosudi, na način propisan odredbom članka 107. Ovršnog zakona, te ovisno o toj odluci naložiti kupcu da u određenom roku uplati dio cijene i troškove unovčenja nekretnine, uz upozorenje na posljedice iz članka 103. stavka 6. Ovršnog zakona.

Zagreb, 19. siječnja 2022.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **eb304-d84d9**

Kontrolni broj: **0afb1-c6943-fb82b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIO VUKELIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.